

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

[6. Svms Ivlvd Ave Peccatorum Miserere.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Annunciatio onis triplicabat, hoc est, ter mille Salutationes Angelicas præfatorbar, ob devotionem singularem erga hoc ineffabile mysterium. Sic & Beata Maria Ogaica mille & centum quibusdam in Quadragesima diebus offerrebat, ad singulas genia lectens, miâ pietate & suavitate: Sic non mirum quod Sancta Mechtildis viderit quondam illud Ave Angelicum pectori Mariæ litteris aureis incipitum, & ex ore eius intellexerit nihil ei gratis offerri posse, quandoquidem ei olim transfusum fuerat à Sanctissima Trinitate, & processerit à potentia Patris eam ab omni peccato & malevolentia protigente, à Sapientia Filij eam sibi in sedem & domicilium eligente, à bonitate Spiritus sancti miâ in ipsa ex tunc operante. Hinc fit, quod omnes alia Antiphonæ, sive Cantica, quibus Virgins Deiparæ laudes decantantur, & ipsa pietate læta & humili saluatur, illud Ave ei soleat repetere, & rememorare; immo non nisi elucidatio sunt & amplificatio quedam illius Salutationis Angelicæ, quam primitus è celo accepit cum lætitia & exultatione.

Itaque hic meritò canimus: *Sumens illud Ave Gabrielis ab ore peccatorum miserere.* Illud enim Ave fuit initium salutis miserorum, initium reconciliacionis peccatorum, initium redemptionis captivorum illud Ave rememorat horam, qua Christus Corpus sumpsit & Sanguinem ex Maria, quæ in pretium offerre pro redimendis peccatoribus rememorat horam, qua sumpsit Vellus Agnini, quo se contingeret, in quo immolaretur & heret Victimæ & hostia pro peccato. Hæc omnia probè nocent peccatorum miserere. Ita, ô Mater pijsissima, memor esto horam omnium. Memor esto horæ, in qua spiritu compassionis specialiter repleta fuisti erga peccatores. Spiritu sancto obumbrante & operante. Memor esto horæ, qua ab Angelo salutata, & Dei Mater electa es, & effecta, ut peccatorum miserescens, pro eis jugiter intervenires. Sic vult Pater, sic destinavit Filius. ad hoc elegit te Spiritus sanctus, sic Sanctissima Trinitas vnus Deus ordinavit Idipsum à te postulant Parentes tui Adam & Eva pro filijs suis, fratribus tuis. Sic & nos filij Adæ & Evæ postulamus, & totus mundus tuis genibus provolutus, *Peccatorum miserere.* Ex ore tuo pædet solamen miserorum, salus peccatorum: à te expectant verbum miserationis, quos sæva aliàs premeret sententia damnationis. Iterum igitur repeto: O Mediatrix nostra, peccatorum miserere, Filio tuo eos commenda, Filio tuo eos reconcilia, Filio tuo eos repræsentata, ut Te & Filium tuum videant in sæculorum sæcula.

*Ave mul-
ta signi-
ficat.*

*B.V. gra-
tia recita-
tio-
nis sa-
lutationis
Angelicæ
Exempli*

Recens hic exemplum memoratu dignum est, quod demonstrat quomodo Maria propter Ave Angelicæ sibi præsentatum, fuerit memor peccatoris ad eum miserendum, etiam hæresi infecto. Historia sic enarrat ex litteris Fred. Fornerij; Famulabatur Nobili Catholico Martinus Crucic

Comburgensis hæreticus, ei amantissimus. Febris eum inva- cum vitæ periculo Solatur locij- grum, vult interim ipse vocari ad sed. Fornerium Concionatorem Bambergensem, ut fiat Catho- cus. Obstant illi & aiunt se vocaturos Ministrum. Ille se Sacerdotem Catholicum optare responder. Itaque à Catholicis domesticus advocatur. Accedit Fornerius, ac apud eum offendit amicos mis- sos, ex hæredationis eum minitantes. si Papsita si- at. Constantè responder se nihil ducere hære- tatem terream, ut fruatur æterna. Interrogatus à Fornerio, cur tanto desiderio Fidei Catholice ad- deret, responder, nocte præterita Conceptioni Deiparæ lacta, eam sibi adhaerere rapientem, ac dicentē. *Quia sapè me salutasti devotè, veni ad te & moneo, ut quia in stat obitu tuo, in gremium S. Ecclēsie te recipias, consti earis, & communice. Nocte enim Nativitatu Filii mei, illa hora qua exiit è vi- tero, & rememorare; immo non nisi elucidatio sunt & amplificatio quedam illius Salutationis Ange- licæ, quam primitus è celo accepit cum lætitia & exultatione.* Responder: *Reverendè, quod non honorant, quo obsequio tam ab ea gratiam promoveri potuisset.* Responder: Ego à te edoctus in Concione, quam cum Domino meo Catholico frequentabam, & avidi quomodo Mater Dei sit honoranda, & quomodo ei grata foret Salutatio Angelica. Ex eo tempore septies ma- nè, & totidem vesperti flexis genibus eam recitari. Non aliud obsequium me præstitisse recordor. His igitur auditis, Sacramentis Ecclēsie omnibus, post instructionem & professionem Catholicam, munus, ipsa Nativitatis nocte, ut prædixerat Deiparæ, migravit feliciter ex hac vita. Et ab eius morte, talis in vultu, quæ prius in corde fuerat, manifesti- ritas & formositas, ut vividior & formosior appareret, quam dum viveret. An non ergo potuit hinc merito dicere: *Sumens illud Ave peccatorum miserere ô Maria!* Nemo ergo animum despondeat, & desperet, ad dictus obsequio Virginis ex cordis & animi sinceritate.

Illud etiam nonnulli notant, quod Salutatio Angelica (quam toties repetimus tamquam Dei- patæ gratissimam) rememoret singula eius Festa primaria si expendatur in singulis verbis, prout eam recitat Ecclēsia, tamquam pensum & obsequium servituti filialis erga talem Matrem. Singula enim verba accipi possunt, tamquam alicui eius Felto correspondentia. Explico paucis.

1. AVE, correspondet Conceptioni, quia sine concepta fuit, sine peccato originali, aut vlla maledictione.
2. MARIA, correspondet Nativitati, quia tunc Nomen illud accepit, & quidem, absque dubio, celesti ordinatione: Nominis quoque tunc efficacem gnificationem accepit, si apparetur ut Stella Maris mundo tenebroso & turbido.
3. GRATIA PLENA, correspondet Præsentatio- ni, in qua valde gratiosa apparuit, scandens gradus

WANTIS

CANT. 7.

gradus in Templo trimula, cœlesti auxilio adjuva, ita ut tunc ei poterit illud dici: *Quam pulchri sunt gressus tui in calcamentis, ô Filia Principis.*

4. DOMINVS TECVM, correspondet Annuntiationi, quia Dominus tunc cum ea fuit speciali modo, mox ab eius humili responso, per personalem vitionem ad carnem ex ea assumptam: Dominus tecum, ô Maria, tecum in mente, tecum in ventre, & vero mysterijs fœcundissimo.

5. BENEDICTA TV IN MYLIERIBVS, correspondet Visitationi: sic enim à S. Elizabetha salutata fuit, & à S. Ioanne in vtero per os Matris loquente, quomodo & eam paulò antea Angelus salutarat eisdem verbis. Hinc & Festum illud quibusdam in locis intitulatur *Festum S. Mariæ de Gratia*, quia per illam gratia repletus est Ioannes & Elizabetha.

6. BENEDICTVS FRUCTVS VENTRIS TVI, correspondet Festo partus eius, quando scilicet in medio Angelorum, cœlo & cœlitis eam benedicebant, Iesum peperit sine Virginitatis detrimento, quia sicut sine lesione & corruptione fructus ex arbore exoritur, ita Christus ex Virgine: & sicut decor est arboris fructus eius, ita & Mariæ decor est eius Filius.

7. SANCTA MARIA MATER DEI, correspondet Purificationi, in qua publicè apparuit Maria tamquam Mater Dei, quando diuinum suum Infansem presentavit cum gaudio & iubilo in Templo his qui expectabant redemptionem Israel: *Ece veniens ad Templum suum Dominator Dominus.*

8. ORAPRONOBIS PECCATORIBVS, correspondet eius in Cœlum Assumptioni: idem enim assumpta est, ut perpetuò interueniat & oret pro nobis miseris peccatoribus tamquam Mater, Mediatrix, & Advocata nostra: idem assumpta, ut nostræ salutis fideliter & amanter tractet negotia.

9. ILLUD, NYNCE ET IN HORA MORTIS NOSTRÆ, rememorare potest Festum Compassionis eius, & constantiam quam habuit iuxta Crucem in morte Filij. Per quam meruit assistere omnibus filijs Dei benedictis, in hora mortis, eosque ab insidijs demonis protegere, ac à mortis æternæ periculo liberare.

Propter hæc igitur omnia merito Ave Angelicum, cuius Gabriel Archangelus primam partem cœlesti mandato pronuntiavit, & auribus MARIE, otique eius, velut cœlestis melos, melique suave infudit, crebro et repetimus cum devotione, tamquam gratis auribus excipendum, si à mellis nostris labijs prodierit. Coniungendum ergo est os nostrum cum Gabrielis ore, mens cum mente, reverentia nostra humilis cum eius reverentia humilitate, quando pronunciamus illud Ave. Sic enim non poterit repulsam pati, nec ingratum esse. Sic cum fiducia dicere illi poterimus: *Suavis illud Ave, peccatorum miserere.*

QVADRIGA MARIÆ
AVGVSTÆ.

TRACTATUS III.

PIE ELVCIDANS ANTIPHONAM
MARIANÆ LAVDIS,

Quæ canitur à Festo Purificationis vsque ad Pascha.

In gratiam Pastorum, & Concionatorum, ac Deiparæ Virgini piorum omnium, quibus dictum est:

Qui elucidant me, vitam æternam habebunt. I
Ecclesi. 24.

INTRODVCTIO.

Ecclēsia congaudens, & congratulans Virgini Deiparæ, ante Thorum eius frequenter dulcia Cantica dramatis, ut in cordibus filiorum suorum foueat & accendat amorem erga eam, & venerationem candidæ pietatis. Illa autem Cantica, sive Antiphonas suave-sonantes, immutat verbis & modulis pro varietate temporum, & mysteriorum annua revelatione recurrentium. Interim ad eundem scopum tendunt, & in re ac significatione primaria conformitatem habent. A Pentecoste vsque ad Adventum Domini canit, *Salve Regina, Mater misericordiæ.* Ab Adventu vsque ad Purificationem, *Alma Redemptoris Mater.* A Purificatione vsque ad Pascha, *Ave Regina Cœlorum.* A Pascha vsque ad Pentecosten, *Regina Cœli lætare.* Sic in his Antiphonis sæpe repetitur hæc vox, *Salve lætare, Ave,* quæ idem significat, & renouat illud Ave Angelicum, quod olim Gabrielis ore fuit depretonum, ad excitandum gaudium indicibile cordi Mariæ, ob redemptionem generis humani, cui debebat ipsa cooperari electa ad hoc Mater Filij Dei. Istud nempe Angelicum Ave initium fuit gaudij ineffabilis, initium nostræ salutis, initium consolationis filiorum Adæ: idem tam frequenter repetitur, tamquam mel in ore, melos in aure.

Propterea etiam in hac nostra Antiphona bis repetitur AVE, bis SALVE; & rursus GAUDE ET VALE: quæ omnia voce diuersa, re sunt eadem, & nihil aliud significant, quam si diceremus: Tibi ô MARIÆ sit gaudium, & salus, id est, felicitas, victoria, honor, virtus, gloria. Tibi congratulamur, & congaudemus, ac obsequium humilis seruitutis, & venerationis offerimus.

AVE REGINA CÆLORVM, Sect. I.
AVE DOMINA ANGELORVM.

Itaque quando dicimus, *Ave Regina Cœlorum, B.V. Re-* idem est, ac si dicamus: *Aguoscerimus te, ô Virgo, gina Cœ-* tamquam Reginam potentem, non solum in *lorum.*
salo